

Consolidarea capacităților personalului din domeniul sănătății publice: utilizarea indicatorilor de asigurare a calității pentru îmbunătățirea programelor de sănătate publică

Julien Goodman^{*1†}, Jacqueline Müller-Nordhorn^{2†}, Franco Cavallo^{3†}, Ramune Kalediene^{4†}, Tom Kuiper^{5†}, Rebecca Muckelbauer^{6†}

¹Director, Agenția Europeană pentru Acreditare în Sănătate Publică (APHEA), Bruxelles, Belgia;

²Președinte, Școala de Sănătate Publică Charité-Universitätsmedizin, Berlin, Germania;

³Profesor, Departamentul Sănătate Publică și Pediatrie, Școala de Medicină, Universitatea din Torino, Italia.

⁴Decan, Facultatea de Sănătate Publică, Universitatea Lituaniană de Științe în Sănătate, Kaunas, Lituania;

⁵Președintele Comitetului de Acreditare, Agenția Europeană pentru Acreditare în Sănătate Publică (APHEA), Bruxelles, Belgia;

⁶Școala de Sănătate Publică Charité-Universitätsmedizin, Berlin, Germania.

Autor corespondent:

Julien Goodman, director

Agenția Europeană pentru Acreditare în Sănătate Publică

Avenue de l'Armée / Legerlaan, 10

1040, Bruxelles, Belgia

e-mail: julien.goodman@aphea.net

Rezumat

În 2011, a fost fondată Agenția Europeană pentru Acreditare în Sănătate Publică (APHEA). Această agenție a fost o culminație a celor peste 25 de ani de activitate pentru îmbunătățirea calității activității Asociației Școlilor de Sănătate Publică din Regiunea Europeană (ASPHER). Acreditarea a înlocuit un instrument anterior, numit evaluare *inter pares* (evaluare colegială), care a fost utilizat între 2001 și 2006, pentru a ajuta la dezvoltarea școlilor și programelor din regiunea Europei Centrale și de Est. În 2012, APHEA, ASPHER și școlile partenere au utilizat noile criterii de acreditare pentru a evalua trei școli din Regiunea Europeană care au demonstrat că, doar cu mici ajustări, există potențial de a încadra îmbunătățirea calității în procesul de acreditare.

Public health workforce capacity building: the use of quality assurance indicators for the improvement in public health programmes

Julien Goodman^{*1†}, Jacqueline Müller-Nordhorn^{2†}, Franco Cavallo^{3†}, Ramune Kalediene^{4†}, Tom Kuiper^{5†}, Rebecca Muckelbauer^{6†}

¹Director, Agency for Public Health Education Accreditation (APHEA), Brussels, Belgium;

²Head, Berlin School of Public Health, Charité-Universitätsmedizin, Berlin, Germany;

³Professor, Department of Public Health and Paediatrics, School of Medicine, University of Torino, Italy;

⁴Dean, Faculty of Public Health, Lithuanian University of Health Sciences, Kaunas, Lithuania;

⁵Chair of Board of Accreditation, Agency for Public Health Education Accreditation (APHEA), Brussels, Belgium;

⁶Berlin School of Public Health, Charité-Universitätsmedizin, Berlin, Germany.

Corresponding author:

Julien Goodman, director

Agency for Public Health Education Accreditation

Avenue de l'Armée / Legerlaan 10

1040 Brussels, Belgium

e-mail: julien.goodman@aphea.net

Abstract

In 2011, the Agency for Public Health Education Accreditation (APHEA) was launched. This agency was a culmination of over 25 years activity on quality improvement by the Association of Schools of Public Health in the European Region (ASPHER). Accreditation superseded a previous tool called a PEER review, which was used between 2001 and 2006 to help in the development of schools and programmes in the Central Eastern European Region. In 2012, APHEA, ASPHER and partner schools used the new accreditation criteria to review three schools throughout the European Region which proved that, with small adjustments, there was a potential to incorporate a quality Improvement framework around the accreditation process.

Introducere

De-a lungul ultimelor trei decenii ale acestui secol, Asociația Școlilor de Sănătate Publică din Regiunea Europeană (ASPHER), a avut o colaborare intensă cu proiectele europene comune care vizează îmbunătățirea calității educației în sănătate publică. Una din aceste colaborări a fost intitulată Master European în Sănătate Publică – MESP, care a reprezentat o colaborare între ASPHER și Organizația Mondială a Sănătății (OMS) începând cu anul 1988. Aceasta a fost instituită pentru a dezvolta posibilitatea de realizare a unui master european în domeniul sănătății publice, bazat pe cele 38 de principii „Sănătate pentru Toți” (SPT) ale OMS [1]. Aceasta a urmat de la un impuls în domeniul sănătății publice europene, creat de introducerea acestor principii în practică, căruia i-a fost acordat titlul de „noua sănătate publică” [2]. Proiectul MESP a eșuat datorită mai multor factori, inclusiv pentru că eterogenitatea proiectelor de formare în sănătate publică în Europa semnifică faptul, că nu este posibil să se introducă un sistem riguros de evaluare și asigurare a calității [3]. Pentru a aborda această problemă, APSHER a adoptat un proces de recunoaștere reciprocă a cursurilor, modulelor, programelor și instituțiilor, numit „Evaluarea Europeană a Educației în Sănătate Publică”, fiind mai cunoscută ca evaluarea *inter pares* (evaluare colegială) [4], care a fost bazată pe principiile centrale ale MESP [5]. Evaluarea colegială a fost instituită în 1994, dar a fost diferită de acreditare, conform concepției inițiale și anume ca un instrument de îmbunătățire a calității, efectuată prin instituții academice într-o manieră colegială, și se bazează pe utilizarea declarației „trebuie”. Se cerea și se dorea aplicarea unei abordări inter și multi-agenții de asigurare a calității, dar acest lucru nu s-a materializat până la apariția acreditării, care a fost propusă și acceptată în 2001. Aceasta a coincis exact în același timp, când ASPHER, împreună cu Institutul pentru o Societate Deschisă, a început să folosească evaluarea *inter pares* pentru stabilirea și îmbunătățirea calitativă a școlilor și programelor de sănătate publică în regiunea Europei Centrale și de Est. Acest proiect a oferit perspective valoroase pentru acreditare [6] și publicația, care a urmat – „Consolidarea capacităților personalului în domeniul sănătății publice: lecții învățate” [7], de asemenea, a demonstrat cum evaluarea colegială ar putea fi folosită ca un cadru pentru dezvoltare.

În 2011, a fost instituită Agenția pentru Acreditare. La momentul înființării ei, acreditarea Europeană se focusa doar pe acreditarea diplomelor postuniversitare în domeniul sănătății publice, cu aspecte curriculare bazate pe domeniile de competențe de bază, elaborate în cadrul proiectului ASPHER privind Competențe de bază în domeniul Sănătății Publice [8]. În contextul dat, se pune întrebarea: în cazul în care evaluarea colegială a progresat în asigurarea calității, ar oferi oare acreditarea un cadru adecvat pentru îmbunătățirea calității în același mod, în care a făcut-o prima? În 2012, ASPHER, APHEA și rețeaua de parteneri au utilizat criteriile noi de acreditare drept instrument de dezvoltare a calității printr-un proiect intitulat „Reforma educației în sănătate publică pentru echitate în calitatea instruirilor” (PERFEQT). Scopul a fost de a înțelege, dacă criteriile ar putea funcționa într-un mod asemănător de îmbunătățire a calității la evaluarea *inter pares* în sprijinirea dezvoltării programelor.

Introduction

Over the past quarter of a century, the Association of Schools of Public Health in the European Region (ASPHER) has collaborated on joint European projects aimed at improving the quality of public health education. One such collaboration was entitled the European Master of Public Health the EMPH which was a collaboration between ASPHER and the World Health Organisation (WHO) in 1988. This was made in order to develop a European master's degree in public health based on the WHO's 38 Health For All (HFA) principles [1]. This followed from a momentum in European public health created by the elaboration of these principals into practice which was given the title of “new public health” [2]. The EMPH project failed due several factors including that the heterogeneity of public health training programmes in Europe meant it was not possible to introduce a rigorous system of quality assessment and assurance [3]. To address this, APSHER adopted a process of mutual recognition of courses, modules, programmes and institutions entitled “the Public Health Education European Review”, more commonly known as the PEER review [4] which was based around the central principals of the EMPH [5]. The PEER review was established by 1994 but was different from accreditation as it was devised primarily as a quality improvement tool conducted through academic peers in a collegial manner and based on the use of “should” statements. The anticipation was for a multi-agency quality assurance approach, but this did not materialise until the advent of accreditation which was proposed and accepted in 2001. This was exactly the same time that ASPHER along with the Open Society Institute began to use the PEER review for the establishment and quality improvement of schools and programmes of public health in the Central and Eastern European region. This project gave valuable insights for accreditation [6] and the ensuing publication “Public Health Workforce Capacity Building, Lessons learned” [7] also demonstrated how PEER could be used as a framework for development.

In 2011, the Accreditation Agency was established and at the time of its establishment European accreditation focused solely upon the accreditation of postgraduate public health degrees with the curricula aspects based on the core competency domains developed through the ASPHER project on Public Health Core Competencies [8]. The question to be raised now would be, if PEER has progressed in to quality assurance, would accreditation offer a suitable framework for quality improvement in the same way PEER had done? In 2012, ASPHER, APHEA and network partners used the new accreditation criteria as a quality development tool through a project titled “public health education reform for Equity in quality of training” (PERFEQT) to understand whether the criteria could operate in a similar quality improvement manner to the peer review in helping programmes develop.

Material and methods

The PERFEQT project took place between September 2012 and September 2013 and used the new APHEA accreditation

Material și metode

Proiectul PERFEQT s-a derulat în perioada septembrie 2012 – septembrie 2013 și a utilizat noile criterii de acreditare APHEA ca un cadru de lucru pentru un studiu pe platformă web și vizite în teren. Acest proiect de cercetare a fost co-finanțat de programul Comisiei Europene de instruire continuă. Proiectul a fost compus dintr-un studiu web și trei vizite peste hotare pentru evaluarea programelor din Spania, Serbia și Rusia. Scopul principal al vizitelor în străinătate a fost de a oferi o comparație calitativă cu datele cantitative ale sondajului web. Scopul secundar a fost de a opera într-un mod similar cu evaluarea *inter pares* ca un instrument de îmbunătățire a calității în beneficiul programelor.

Criteriile europene de acreditare a programelor, la momentul sondajului, au constat din șapte elemente generale:

- (I) guvernare și organizarea programului;
- (II) scopul și obiectivele programului de sănătate publică;
- (III) curriculum;
- (IV) studenții și absolvenții;
- (V) resurse umane și personal;
- (VI) servicii de suport, bugetare și facilități;
- (VII) managementul intern al calității.

Criteriile generale au inclus între 5 și 14 criterii specifice, care, la rândul lor, au constituit 61 de sub-criterii utilizabile, dar care au fost, totuși, prea extinse pentru a fi eficiente.

Echipa a comparat cele 61 de subcriterii APHEA cu criteriile de la șase agenții diferite, inclusiv, Asociația Europeană pentru Acreditare în Administrație Publică (EAPAA) [9], Consiliul de Educație pentru Sănătate Publică (CEPH) [10], Federația Mondială de Educație Medicală (WFME) [11], Centrul Elvețian de Acreditare și Asigurare a Calității în Învățământul Superior (OAQ) [12], Sistemul European de Acreditare a Programelor (EPAS) [13], precum și Asociația Europeană pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (ENQA) [14]. Au fost revizuite și alte criterii și standarde ale agențiilor, dar ele nu au fost utilizate din cauza că erau bazate pe instituție sau foloseau sisteme incompatibile cu acreditarea europeană.

Din cele 61 de sub-criterii, 23 au fost menționate de trei sau de mai multe ori în criteriile agențiilor evaluate. Cele 23 de sub-criterii au fost folosite pentru investigații în teren. Vizitele în teren au fost realizate de o echipă în cadrul proiectelor, constituită din cinci membri, dintre care 3 membri ai echipei au fost întotdeauna prezenți în timpul vizitelor. Spre deosebire de procedurile evaluării colegiale sau de cele de acreditare, vizita în teren nu a solicitat o auto-evaluare din partea programelor. În schimb, în timpul procesului, echipa de cercetare a dezvoltat o serie de protocoale, în care criteriile au fost formulate ca întrebări și au fost prezentate școlilor înainte de sosirea vizitatorilor, pentru a majora eficiența ședințelor. Toate întrunirile au fost înregistrate și adnotate.

Rezultate

Prima școală vizitată a fost *Escuela Andaluza de Salud Publica* din Granada, Spania (17-19 aprilie 2013). Școala a fost instituită în 1985 și a fost concepută de guvernul regional din Andaluzia pentru a construi o forță de muncă puternică. Școala

criteria as a framework for a web survey and site visits. This research project was co-funded by European commission's lifelong learning programme. The project consisted of a web based survey and three country visits to programmes in Spain, Serbia and Russia. The primary purpose of the in-country visits was to provide a qualitative comparison with the quantitative web survey data. The secondary aim was to operate in a similar fashion to the PEER review as a quality improvement tools for benefit the programmes.

The European programme accreditation criteria at the time of the survey consisted of seven broad or 'overarching' criteria:

- (I) governance and organisation of the programme;
- (II) aims and objectives of the public health programme;
- (III) the curriculum;
- (IV) students and graduates;
- (V) human resources and staffing;
- (VI) supportive services, budgeting and facilities;
- (VII) internal quality management.

Within each of these overarching criteria there were between 5 and 14 specific "sub-criteria" which came to 61 sub-criteria which could be used but were too extensive to be efficient.

The team compared the APHEA 61 sub-criteria to criteria from six different agencies including, the European Association for Public Administration Accreditation (EAPAA) [9], Council on Education for Public Health (CEPH) [10], World Federation of Medical Education (WFME) [11], the Swiss Centre of Accreditation and Quality Assurance in Higher Education (OAQ) [12], the European Programme Accreditation System (EPAS) [13], and the European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA) [14]. Other agency criteria and standards were reviewed but not used due to being either institutionally based or using systems not considered compatible with European accreditation.

Out of the 61 sub-criteria there were 23 sub-criteria mentioned three or more times within the reviewed agencies criteria which provided a valid cut-off point. The 23 sub-criteria were used as a framework for the on-site investigations. The site visits were conducted by combinations of the five members of the project team which ensured that 3 member teams were always used during the visits. Unlike the PEER or accreditation procedures, the project site visit did not require a self-evaluation from the programmes. Instead, during the process the research team developed a series of protocols in which the criteria were phrased as questions and were presented to the schools before the arrival of the site visitors to increase the efficiency of the meetings on site. All meetings were recorded and annotated.

Results

The first school to be visited was the *Escuela Andaluza de Salud Publica* in Granada, Spain (17-19 April, 2013). The school began in 1985 and was established by the regional government in Andalusia to build a strong workforce. The school offers a medical specialization in public health called a Mas-

oferă o specializare medicală în domeniul sănătății publice, numită Master în Sănătate Publică și Management Sanitar, care este, simultan, parte a unui master internațional de colaborare de doi ani, intitulat Europubhealth. A doua școală vizitată a fost Centrul-Școală de Sănătate Publică și Management Sanitar, Belgrad, Serbia (9-11 mai 2013), care a fost înființată în anul 2004 ca o unitate organizațională în cadrul Facultății de Medicină a Universității din Belgrad. Această școală a fost deschisă cu suportul Agenției Europene pentru Reconstrucție și a fost finanțată, inițial, de către Uniunea Europeană. Programul masterului de Sănătate Publică de doi ani, *part-time*, este predat împreună cu alte două Masterate și două programe de doctorat. Ultima școală vizitată a fost Școala Internațională de Sănătate Publică din Arhanghelsk, Rusia (28 iunie – 1 iulie 2013), care a fost înființată în cadrul Universității de Stat de Medicină în 2006, ca parte a unui proiect de colaborare internațională, ce implică șapte universități nordice. Masterul în Sănătate Publică este un curs *full-time* de doi ani și este principalul rezultat al școlii.

Titlurile de mai jos evidențiază rezultatele vizitelor în teren.

Poziția instituțională a școlii

Două școli, ca parte a cercetării calitative, au fost integrate în cadrul structurilor medicale. În ambele cazuri, a fost recomandat ca *status quo*-ul să rămână neschimbat. Mai mult, relația dintre structura medicală și școli a fost văzută ca fiind una foarte pozitivă și încurajatoare.

Planificarea strategică

Problema planificării strategice a fost ridicată în cadrul tuturor vizitelor. În primul caz, școala a fost rezervată în ce privește implementarea propriului plan strategic și dificultăților atribuite indicatorilor de progres. În al doilea caz, școala a fost încurajată să examineze posibilitatea dezvoltării unui plan strategic pe cinci ani, care ar fi fost elaborat în colaborare cu facultatea, studenții și părțile interesate din instituțiile locale de sănătate publică. În cel de-al treilea caz, a fost pus accentul pe planificarea strategică pentru procesele didactice din școală.

Internaționalizarea

Au fost constatate asemănări între toate cele trei școli, cu precădere în intențiile lor internaționale. Deși acest domeniu este în afara cadrului de acreditare, a fost, totuși, discutat în timpul tuturor vizitelor. O școală a avut o prezență internațională foarte activă și a fost parte dintr-o colaborare de grad internațional, prin care au fost atrași studenți din întreaga lume. A doua școală a fost implicată activ în generarea unui masterat în limba engleză, iar celei de-a treia școli i-a fost recomandată internaționalizarea programului său. În acest sens, cele trei școli au fost la nivele diferite de internaționalizare.

Comunicarea și marketingul

Acest element al practicii școlare este destul de divers și a fost evidențiat în toate cele trei școli. Într-una din instituții, s-au dovedit a fi excelente și a fost făcută recomandarea de a ajuta și alte Școli de Sănătate Publică să învețe din practica sa. Consiliul consultativ al altei școli a constatat necesitatea de a dezvolta strategia de comunicare, deoarece s-a simțit că școala nu și-a afișat/demonstrat punctele forte în cadrul școlii

ters in Public Health and Health Management which is simultaneously offered as part of a two-year international master collaboration entitled Europubhealth. The second school to be visited was the Centre-School of Public Health and Health Management, Belgrade, Serbia (9-11 May, 2013) which was founded in 2004 as an organisational unit within the Faculty of Medicine, University of Belgrade. This school began with support from the European Agency for Reconstruction and was funded initially by the European Union. The Master of Public Health programme available at the school is two-year part-time award and is taught alongside the provision of two other Masters and two doctoral programmes. The final school to be visited was the International School of Public Health in Arkhangelsk, Russia (28 June to 1 July, 2013) which was founded at the Northern State Medical University in 2006 as part of an international collaborative project involving seven Nordic universities. The Master of Public Health is a two-year full-time course and is the main output of the school.

The headings below highlight the results from the on-site visits.

School institutional position

Two schools, as part of the qualitative research, were housed within medical structures. In both cases, the *status quo* was recommended to remain unchanged. Moreover, the relationship between the medical structure and the schools was seen as very positive and encouraging.

Strategic planning

The issue of strategic planning was raised in all visits. In the first case the school had issued reservation outside of the formal meetings about the implementation of their own strategic plan and the complications of assigning progress indicators. In the second case the school was encouraged to contemplate the development of a five-year strategic plan which would be developed in collaboration between the faculty, the students and stakeholders from the local public health services. In the third example there was an emphasis on strategic planning for the didactic processes in the school.

Internationalisation

There were similarities between all three schools in their international intentions. Although this area exists outside of the accreditation framework it was discussed during all visits. One school had a very active international presence and was part of an international degree collaboration whereby students were drawn from around the globe. The second school was actively involved in the generation of English taught Masters, whereas the third school was recommended to internationalise its programme. In this sense the three schools were at varying degrees of internationalisation.

Communication and marketing

This element of the school's practice is quite diverse and was highlighted in all three schools. In one of the schools it was found to be excellent to the extent that they should be encouraged to help other Schools of Public Health learn some of their practices. In another school the advisory board were aware of the need to develop the communication strategy as it was felt the school was not publicising the strengths of either the school or the individuals within. The site visitors in

sau față de alți indivizi. Vizitatorii site-ului, în acest caz, au înaintat un cadru de bază pentru dezvoltarea unei strategii de comunicare, care a evidențiat posibilitatea de utilizare a absolvenților în scopuri de marketing. Acest lucru a fost extins și pentru a treia școală, valabil nu numai față de absolvenții care promovau în mod activ școala, dar, de asemenea, față de profesioniștii din domeniul sănătății publice locale, care ar putea fi invitați la unele cursuri sau module pentru a înțelege, în primul rând, rolul funcțional al școlii și pentru a acționa, ulterior, ca ambasadori.

Realizarea curriculum-ului pe părți

În două dintre școlile evaluate, echipele de vizitatori au recomandat ca ele să analizeze posibilitatea de a oferi/realiza curriculum-ul pe părți, cum ar fi modulele DPC, sau ca și program *part-time*. Există, de multe ori, restricții legale cu privire la formarea gradului de master care pot inhiba acest element, dar studiile *full-time*, de multe ori, nu sunt atractive pentru populația angajată și, prin urmare, pot reduce numărul potențial al studenților la admitere. Oferirea cursurilor de scurtă durată, cu posibilitatea de certificare, a fost, de asemenea, văzută ca un mod pozitiv în care școlile să fie funcționale și ele au fost încurajate să dezvolte această idee în calitate de opțiune opțională. A treia școală a fost, de asemenea, sfătuită să utilizeze mai eficient posibilitățile opționale prin încorporarea lor în alte programe, pe care ea le oferă sau intenționează să le ofere.

Date privind cariera absolvenților

În toate vizitele care au avut loc în teren, evaluatorii au subliniat potențialul cursurilor pentru cariera studenților. Utilizarea posibilităților opționale, menționate anterior, au fost văzute pentru a oferi avantaje concrete în cariera multor participanți, deoarece le-ar permite să se specializeze în domeniile cheie, fără a fi nevoie să studieze un masterat complet. În celelalte două școli, sugestiile au fost în a colecta datele privind cariera absolvenților. S-a constatat, că nu există nici bază de date sistematică, care ar putea fi folosită în cadrul școlilor de marketing, servicii de carieră și pedagogie. În cadrul discuțiilor a devenit, de asemenea, evident faptul, că unele dintre școlile evaluate nu făceau sau au încercat fără succes să întreprindă activitatea dată. Acest lucru devine mai pertinent atunci când se analizează cât de mulți dintre cei care activează în sănătate publică au educație propriu-zisă în sănătate publică. De exemplu, un studiu recent din Elveția a arătat că doar 31% din personal au studii specifice în sănătate publică [15]. Exemplele oferite în calitate de soluție potențială a fost crearea listelor de *e-mail*-uri de lungă durată (deși, acum este o situație mai stabilă decât în anii precedenți) cu conturi *hotmail*, *gmail* și *yahoo*, și de a dezvolta asociații de absolvenți.

Studenții și lectura

Vizitele în teren au ridicat, de asemenea, întrebarea, dacă școlile cunosc destul de bine cu ce se ocupă studenții lor în perioada de studii. În două dintre facultățile evaluate s-a considerat, că studenții nu studiau suficient materia necesară. Problema constă în faptul, că această observație putea fi, într-un fel subiectivă; or, studentul putea fi supraîncărcat cu muncă sau lectură în alte domenii și, fără evaluarea cunoștințelor lor, ar fi imposibil de determinat veridicitatea acestui fapt. Suges-

this case delivered a basic framework for the development of a communication strategy, which stressed concentration being placed upon using their alumni for marketing purposes. This was expanded within the third school to not only alumni, who were actively promoting the school, but also toward local public health professionals who could be invited onto courses or modules to firstly understand the functioning role of the school and to subsequently act as ambassadors.

Offering curriculum in parts

In two of the schools reviewed the site visit teams recommended that the schools should investigate the possibility of offering the curriculum in parts, such as CPD modules, or as a part-time programme. There are often legal restrictions on the format for Masters Degrees which can inhibit this latter element but full-time degrees are often not attractive to the working population and hence can create a reduction in potential admissions. Offering out short-term courses with the potential for certification was also seen as a positive way in which the schools can market themselves and these were advised to be developed around the use of electives. The third school was also encouraged to make more efficient use of electives by potentially embedding them within other programmes the school was offering or planning to offer.

Alumni data on career paths

In all of the site visits that took place the site-reviewers had stressed the career potential of the courses for the students. The use of electives previously mentioned was seen to offer concrete career advantages to many participants as it would allow them to specialise in key areas without having to undergo a full Master degree. In the other two schools the advice was to collect alumni career data. It was found that there was no systematic collection of this data, which could be recycled within the schools for marketing, career services and pedagogy. During these discussions it also became apparent how some of the on-site reviewers' schools were either not doing this or had sought unsuccessfully to undertake this activity. This becomes more pertinent when considering how much of the public health workforce possess a public health education, for example, a recent survey in Switzerland found only 31% of the workforce had a specific public health degree [15]. Examples given of potential practice were to issue life-long emails, although this is a more stable situation than the previous years with *hotmail*, *gmail* and *yahoo* accounts and also develop alumni associations.

Student reading

The site visits also raised the question, of whether schools know what their students are doing during their degrees. In two of the reviews faculty considered that their students were not reading enough. The issue found with this observation is that may be subjective, for example, a trainer could believe this to be the case but the student may be overloaded with work or reading from other areas and without surveying the students it would be impossible to determine. The suggestion made in one visit was that the school undertake some form of survey to collect data of how many hours students devote to self-study.

tia făcută într-una din vizite a fost ca școala să se angajeze într-un anumit studiu (nu neapărat unul oficial) și să colecteze date referitor la câte ore dedică studenții pentru autoinstruire. *Feedback*-ul de la acești studenți ar putea fi, apoi, analizat și utilizat în planificarea lecturilor viitoare.

Dezvoltarea facultății

Recomandările pentru politici mai formale în dezvoltarea facultăților au constat din două paragrafe. În primul exemplu, echipa a constatat că nu a existat nicio politică formală generală privind dezvoltarea facultății, deși mulți au avut ocazia să se dezvolte la nivel individual prin participarea la cursuri și colaborări internaționale. În a doua școală evaluată, s-a depistat că profesorii utilizau anumite metode didactice ce erau din nou folosite la nivel individual, astfel încât școala a fost sfătuită să ia în considerare integrarea unei politici educaționale sau pedagogice, ce ar putea fi folosită ca un cadru pe care să se bazeze dezvoltarea personalului.

Schimb de experiență în cadrul facultății

În una din școli s-a menționat că facultatea oferă posibilitatea pentru schimb de experiență și călătorii în străinătate, dar nivelul de suprasolicitate în activitate deseori le impunea restricții. În celelalte două școli, s-a observat că proiectele anterioare includeau schimb de experiență, dar acestea au fost suspendate când proiectele s-au încheiat. Mai exista o școală, implicată în activități de schimb de experiență, pentru că au existat anumite elemente ale proiectului stabilit anterior, care a fost extins – acele facultăți dețineau studii de doctorat sau angajați la distanță în alte universități din străinătate. Facultatea de la a treia școală a menționat, că a ratat acest aspect și ar fi dorit să reînceapă experiența dată, deoarece le-ar fi dat informații utile atât despre conținutul, cât și despre funcționarea altor școli și programe din regiunea europeană.

Resurse online: implicarea economiilor

Toate școlile implicate au avut acces la revistele furnizate prin sisteme centralizate, fie printr-un consorțiu național al bibliotecilor, o autoritate regională de sănătate sau prin intermediul organismelor universitare. În principal, acest lucru a fost văzut ca o bună oportunitate de a crea economii substanțiale, atât în beneficiul facultății, cât și al studenților. Astfel spus, ar trebui să se acorde atenție pentru a se asigura, că școlile au posibilitatea de a ghida achiziția materialelor didactice și de susținere a necesităților lor.

Părți interesate

Pentru toate cele trei școli a fost recomandat să fie îmbunătățite procedurile cu privire la părțile interesate ale școlii. În două dintre școli acest lucru s-a bazat pe sistemul de management al calității, care a fost intens concentrat pe studenți în urma evaluării percepțiilor lor. Aceste evaluări au avut loc de multe ori în timpul cursurilor, însă nu au existat structuri oficiale de evaluare sau nu s-au evaluat necesitățile părților interesate externe, care includ, în acest caz, și absolvenții. Într-o școală s-a propus ca acest proces să fie văzut ca parte a strategiei sale de marketing, în timp ce pentru celelalte două școli a fost conceput ca parte a structurilor operaționale interne, necesare.

This would not have to be a formal survey and could consist of simply talking to a representative sample of the students before and after the module to understand their workload and any issues they may have with the reading. Feedback from these students could then be analysed and used in planning future readings.

Faculty development

Contained within two reviews were recommendations for more formal policies in the development of faculty. In the first example the team noted that there was no overarching formal policy regarding the development of faculty, although many had the opportunity to develop themselves at an individual level by attending courses and international collaborations. In the second site review trainers were found to be employing several didactic methods which were again employed at an individual level so the school was advised to consider integrating an educational or pedagogic policy which could be used as a framework onto which the development of staff could be based.

Faculty exchange

In one school the faculty had mentioned that they have possibilities for exchange and foreign travel but their workload often restricted them. In the other two schools, it was seen how the previous establishment projects had incorporated exchange for faculty but these had terminated as an activity when the projects had expired. There was still some faculty involved in exchange activities in one school because there were certain elements of the establishment project, which had received an extension and one of them being for those faculty undertaking doctorates or remotely employed in other foreign universities. Faculty from the third school had mentioned how they missed this aspect and wished for it to return, as it gave them valuable insight into both content and functioning of other schools and programmes around the European region.

Online resources: economies of scale

All of the schools involved had access to journals provided through centralised systems either through a national library consortium, a regional health authority or through the university bodies. Mainly, this was seen as a good opportunity to create economies of scale to the benefit of both faculty and students. However, care should be given to ensure that schools have the opportunity to guide the purchase of supportive learning resources around their needs.

Stakeholders

All three schools were advised to refine procedures with regard to the stakeholders of the school. In two of the schools, this was based around the quality management systems, which were heavily student focused in the evaluation of student perceptions. These were often taken during the courses but no formal structures existed for the assessment or needs of the external stakeholders, which here also contain alumni. In one school this process was recommended to be seen as part of its marketing strategy whereas for the other two schools it was seen as part of their required internal operational structures.

Discuții

O comparație directă pentru îmbunătățirea calității între utilizarea anterioară a evaluării *inter pares* în Europa Centrală și de Est și acreditarea, este imposibil de efectuat din mai multe motive. În primul rând, evaluarea colegială a fost folosită ca parte a unui proiect finanțat de Institutul pentru o Societate Deschisă timp de cinci ani. Acest lucru a însemnat că multe dintre recomandări au fost date pentru activitățile finanțate, cum ar fi călătoriile internaționale și parteneriatele. În al doilea rând, evaluările *inter pares*, efectuate în cadrul proiectului OSI ASPHER pentru școlile mai dezvoltate, s-a bazat pe existența unei auto-evaluări, care a oferit programelor o introspecție aprofundată asupra proceselor lor, care este văzută ca o parte centrală a procesului de îmbunătățire a calității. În cele din urmă, vizitele în teren, efectuate ca parte a proiectului PERFEQT, nu au folosit toate criteriile de acreditare (doar 23 din 61) și, prin urmare, oferă doar un punct de referință pentru aproximativ 38% din totalul criteriilor de acreditare.

Cu toate acestea, ceea ce s-a identificat cu privire la recomandări și observații, a demonstrat că există zone de îmbunătățire a calității, în care pot fi utilizate criteriile de acreditare. Întrebarea rămâne, deci, cum se poate de integrat îmbunătățirea calității într-un cadru de asigurare a calității? O metodă este deja utilizată de Federația Mondială pentru Educație Medicală [11], care utilizează criterii de acreditare pentru asigurarea calității prin exprimarea declarației „de necesitate” pentru îmbunătățirea calității. APHEA ar putea urma acest exemplu, dar va trebui, de asemenea, să fie conștientă de programele din etapele anterioare de instituire.

Multe necesități timpurii de activitate, cum ar fi planificarea afacerii, analiza situației și a părților interesate, sau de identificare a capacităților, nu vor fi abordate în mod specific de acreditare, deoarece se concentrează pe programe (și, mai recent, pe școli și cursuri de dezvoltare profesională continuă), care au atins, deja, un nivel ridicat de dezvoltare. În cele din urmă, orice preocupare de utilizare a asigurării calității pentru îmbunătățirea calității ar trebui să permită un proces de auto-evaluare, care oferă programelor și școlilor instrumente de introspecție – fie ca parte a unui proces de revizuire extern sau, pur și simplu, ca un exercițiu intern.

Concluzii

Proiectul PERFEQT a oferit dovezi clare, că acreditarea poate funcționa ca un cadru pentru îmbunătățirea calității. Cu toate acestea, mișcarea s-ar baza pe o colaborare mai strânsă cu Asociația Școlilor de Sănătate Publică din Regiunea Europeană (ASPHER), pentru a se asigura că este, mai curând, abordat întreg spectrul de dezvoltare, decât concentrarea exclusivă pe îndeplinirea criteriilor de acreditare. Acest lucru este deja introdus prin Serviciul de Îmbunătățire a Calității și Dezvoltare (QIDS) al APHEA. Criteriile de acreditare ar trebui, apoi, să fie exprimate în termeni de dezvoltare a calității, cum ar fi declarațiile „de necesitate”. În cele din urmă, ca un produs, îmbunătățirea calității va trebui să ia în considerare utilizarea auto-evaluării ca o parte necesară pentru a oferi școlilor și programelor o introspecție valoroasă, care este una dintre pietrele de temelie fundamentale pentru îmbunătățirea calității.

Discussions

A direct comparison for quality improvement between the previous use of the PEER review in Central Eastern Europe and accreditation is impossible for several reasons. Firstly, the PEER was used as part of a five year funded project by the Open Society Institute. This meant that many of the recommendations were for funded activity, such international travel and partnerships. Secondly, the PEER reviews conducted in the OSI ASPHER project for the more developed schools, relied on the existence of a self-evaluation which provided programmes with a large introspection on their processes which is seen as a central part of quality Improvement. Finally, the site-visits conducted as part of the PERFEQT project did not use all of the accreditation criteria (23 out of 61) and therefore only provide a reference point to around 38% of the total accreditation criteria.

However, what was found in terms of recommendations and observations proved that there are areas of quality improvement in which accreditation criteria can be used. The question then, is how to integrate quality improvement into a quality assurance framework? One method already used is by the World Federation of Medical Education [11], who use accreditation criteria for quality assurance by expressing them as “should” statements for quality improvement. APHEA may wish to follow suit but will also need to be mindful of those programmes in the earlier stages of establishment. It might be wise to link in the process with ASPHER to ensure the establishment and development are not solely focused on passing through the target of accreditation.

Many early necessities of activity, such as business planning, situational and stakeholder analysis or capacity identification will not be specifically addressed by accreditation as it focuses upon programmes (and more recently, upon schools and continuous professional development courses) that have already achieved a high level of development. Finally, any pursuit of using quality assurance for quality improvement would need to allow a self-evaluation process, which provides programmes and schools with tools for introspection either as part of an external review process or simply as an internal exercise.

Conclusions

The PERFEQT project provided good evidence that accreditation can operate as a framework for quality improvement. However, this move would rely on closer collaboration with the Association of Schools of Public Health in the European Region (ASPHER) to ensure that a full spectrum of development is approached rather than focussing solely on achieving the accreditation criteria. This is already being introduced through APHEA's Quality Improvements and Development Service (QIDS). The accreditation criteria would then need to be expressed in quality development terms, such as “should” statements. Finally, as a product, quality improvement will need to consider the use of self-evaluation as a necessary part to provide both schools and programmes with valuable introspection, which is one of the fundamental cornerstones to quality improvement.

Contribuția autorilor

Toți autorii au contribuit în mod egal la elaborarea și scrierea manuscrisului. Toți autorii au aprobat versiunea finală a manuscrisului.

Declarația de conflict de interese

Autorii declară lipsa unui conflict de interese financiar sau non-financiar.

Authors' contribution

All authors contributed equally to the development and writing of the manuscript. All authors approved the final version of the manuscript.

Declaration of conflicting interests

Authors declare no financial or non-financial conflicts of interest.

Referințe / references

1. Eskin F., Davies A. Steps towards the development of European standards for public health training. *The European Journal of Public Health*, 1991; 1(2): 110-2.
2. Ashton J., Seymour H. The new public health: the Liverpool experience. *Open University Press*, 1988.
3. Cavallo F., Rimpela A., Normand C., Bury J. Public health training in Europe. Development of European masters degrees in public health. *European Journal of Public Health*, 2001; 11(2): 171-3.
4. Bury J., Gliber M. Quality improvement and accreditation of training programs in public health. *Lyon: Fondation Mérieux*, 2001.
5. Bury J., Köhler L., de Leeuw E., Vaughan P. The future of ASPHER collaboration in European public health training. *Zeitschrift für Gesundheitswissenschaften [Journal of Public Health]*, 1994; 2(2): 119-30.
6. Otok R., Levin I., Sitko S., Flahault A. European accreditation of public health education. *Public Health Reviews*, 2011; 33(1): 30-8.
7. Goodman J., Overall J., Tulchinsky T. H. Public health workforce capacity building: lessons learned from "Quality development of public health teaching programs in Central and Eastern Europe". Brussels, Belgium. *Association of Schools of Public Health in the European Region (ASPHER)*, 2008.
8. Birt C. A., Foldspang A. The developing role of systems of competences in public health education and practice. *Public Health Rev*, 2011; 33(1): 134-47.
9. The European Association for Public Administration Accreditation. [last accessed 27.07.2013]. Available from: <http://www.eapaa.org/index.php/accreditation/criteria>.
10. Council on Education for Public Health. Accreditation Criteria Public Health Programs, 2014 [last accessed 18.03.2014]. Available from: <http://ceph.org/assets/PHP-Criteria-2011.pdf>.
11. World Federation for Medical Education. Accreditation 2014 [last accessed 27.07.2013]. Available from: <http://www.wfme.org/accreditation>.
12. Center of Accreditation and Quality Assurance of the Swiss Universities. Guidelines of the Swiss University Conference for Academic Accreditation in Switzerland (Accreditation Guidelines), 2007 [last accessed 27.07.2013]. Available from: http://www.oaq.ch/pub/en/documents/Akk-07-RL-eng_VO.pdf.
13. European Foundation for Management Development (EFMD). EFMD Program Accreditation System (EPAS) Standards & Criteria Brussels, 2012 [last accessed 27.07.2013]. Available from: <http://www.efmd.org/index.php/accreditation-main/epas/epas-guides>.
14. European Association for Quality Assurance in Higher Education. Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area. 3rd Edition. Helsinki, 2009 [last accessed 27.07.2013]. Available from: http://www.enqa.eu/wp-content/uploads/2013/06/ESG_3edition-2.pdf.
15. Paccaud F., Weihofen A., Frank M. Public Health Workforce in Switzerland: are public health workers lacking? *Int J Public Health*, 2013.